

CONIECTANEA (III)*

scripsit

CAROLUS M. LUCARINI

(1) Phrynichus, *Ecloga* 370 F.¹: χρεολυτῆσαι τῶν ἀγαθῶν, τῶν δ' Ἀττικῶν τὸ τὰ χρέα διαλύσασθαι.

Quid significet ἀγαθῶν equidem non video ipseque FISCHER de genuinitate lectionis dubitat. Ego scriberem ἀμαθῶν, cfr. Phryn. *Praep. soph.* 1, ll. 5 sq. DE BORRIES: οἱ δὲ ἀπολελυμένως λέγοντες ἀφήλιξ, ἀφήλικες ἀμαθέστατοι.

(2) *Scholia in Aristophanis Pacem* 363 a²: οὐδὲν πονηρόν **R**: ὅτι πονηρός. ἄδηλον **RV** δέ, **V** πότερον κύριον ὄνομα ἢ ἐπώνυμον.

Pro certo habet scholiasta Κιλλικῶντα, cuius mentionem facit Aristophanes, malum fuisse, sed ambigit utrum Κιλλικῶν sit nomen an cognomen. Fortasse post πονηρός excidit <δηλον>, cfr. Palladius, *Scholia in Hipp. de fract.* 20, l. 11 IRMER (καὶ ὅτι μὲν γνήσιόν ἐστιν, δηλον, ποίου δὲ Ἴπποκράτους ἐστίν, ἄδηλον ἡμῖν ἐστιν); Alex. Aphr. *In Aristot. Metaph.* p. 445, 31 HAYDUCK (ἀλλ' εἰ περὶ τοιαῦτά ἐστιν ἀληθῶς νῦν μὲν ἄδηλον, ὅτι δὲ ἔνια, ἵνα μὴ πάντα λέγωμεν μαθήματα, ἢ ἀκίνητά ἐστι καὶ ἢ χωριστὰ θεωρεῖ ἢ μαθηματικῆ, δηλον).

(3) *Ibid.* 363 d (cfr. *FGrHist* 115, F 111): οὐδὲν πονηρόν: οὐκ οἶδ' ὅπως φησὶν οὐδὲν πονηρόν ποιεῖν ταῦτα πράττειν εἶναι, ἅπερ καὶ Κιλλικῶν. ὁ γὰρ τοι Κιλλικῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβόητός ἐστιν. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ μὲν Σάμον ἢ Μίλητον προδοῦναι Πριηνεῦσι. Θεόφραστος [Θεόπομπος cī. PRELLER] δὲ ἐν τῷ γ' τῶν ἱστοριῶν τῶν ἑαυτοῦ Σύρον φησὶν αὐτὸν τὴν νῆσον προδεδωκέναι Σαμίοις. πυνθανομένων δὲ πολλακίς αὐτοῦ τινων, τί μέλλοι ποιεῖν, ἔλεγε “πάντα ἀγαθὰ”. “πάντα οὖν ἀγαθὰ – φησί – ποιῶ, ὡς ἔφη καὶ Κιλλικῶν”. τῆς δὲ προδοσίας τοιαύτην ὑποσχεῖν τιμωρίαν. Θεαγένην τινὰ

* Coniectaneorum fasciculos priores publici iuris feci in commentariis periodicis q.i. Philologus (XL 2006, pp. 350–354) et Eos (XCIV 2007, pp. 313–315). Gratias ago iudici anonymo ephemeridis, qui nonnulla vel correxit vel addidit.

¹ E. FISCHER, *Die Ekloge des Phrynichos*, Berlin–New York 1974.

² *Scholia vetera et recentiora in Aristophanis Pacem*, ed. D. HOLWERDA, Groningen 1982.